

COPILUL DOBROGEAN

ANUL IV Nr. 3-4

Martie și Aprilie 1938

Christos a Inviat!

Revista „Copilul Dobrogean“

Apare lunar, sub auspiciile Asociației învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea unui comitet :

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Brăilei No. 107—Galați

REDACTIA ȘI AD-ȚIA

V. BELU str. Crișana 22

D. IORDĂCHESCU—Buna-Vestire 53

Abonamentul :

Anual 40 lei

De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

In ziua de Paște

De ce se înroșesc oule de Paști

Triumful creștinismului

Ceasornicul de Argint

Cea dintâi floare a primăverii

Insemnătatea Dunării în viața
poporului român

Frânturi de primăvară

Ce bucurie simțim că vine Pri-
măvara

Ouă de Paști

Hăplișor la fotograf

Invierea

Planul Simigiului

Sosirea sf. sărb. ale Paștelui

Dece trebuie să ne iubim
noi mama

Sărbătoarea Primăverii

Cu ce bucurie așteptăm pri-
măvara

Delta Dunării

Dunărea

Cum trebuie să ne iubim Patria

„Tinerimea Română“

Cuibul străjerilor vrednici

Chemare

Slava M. Sale Marele Voevod
Mihai

O faptă străjerească

Ce iubim mai mult

Fapte străjerești

E. Farago

M. D. Sl.-Cercheză

D. Iordăchescu

după Răureanu

Pintille Chița

Elena D. Iordăchescu

M. Belu Demetriad

Brânză Ana

C. Z. Buzdugan

Teodor Polixenia

Dumitru Simion

Nicoară Mela

Aurora Iacobe

Gălățeanu Lizi

I. Antoche

Grămoiu Alexandra

Vlad I. Elena

Teodorov Ivan

Issler Artur

Teofil Gh. Sidorovici

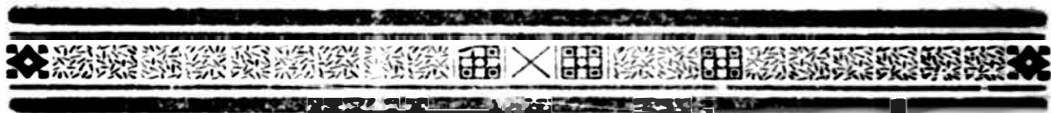
M. Ștefănescu

Cpt. A. Pascale

Toader A. Veta

Muha Ion

Jocuri, Hazuri, O vorbă bună pentru ficcare

Revista „Copilul Dobrogean“
urează de Sf. Sărbători tuturor
cititorilor și colaboratorilor:
Sărbători fericite și Hristos a înviat!

In ziua de Paște

*Toți copiii azi se îmbracă,
Cu ce au ei mai frumos
Și părinților le cântă
Invierea lui Hristos*

*Și la masă ciocnesc astăzi
Toți copiii cei cuminți
Oună roșii și peștițe
Cu iubiții lor părinți*

*Toți copiii azi sunt darnici
Căci ei știu că lui Hristos
Li sunt dragi numai copii
Cei cu sufletul milos.*

*Și copiii buni la suflet
Azi cu bucurie dau
Cozonaci și ouă roșii
La copiii cari n'au.*

De ce se înroșesc oule de Paști

Se spune că atunci când Iisus era răstignit pe cruce, lume multă venea să se incline și să plângă văzându-l cum se chină de durere...

Iată că vine și o femeie cu un coș cu ouă. Ea pune coșul jos lângă cruce și ingenunchind se ruga fierbinte.

Ridicându-și privirea în sus, văzu pe fruntea lui Iisus o picătură de sânge, eșită din locul unde un spin dela cununa care îi împrejmuia fruntea îl înțepase.

— „Doamne, vreau să-Ți scot măcar măcăcinii de pe cap, zise femeia—și așezând coșul lângă cruce, vrei să se urce ca să ajungă la capul lui Iisus“.

— „Ce vrei să faci, țipă unul dintre păzitori. Femeia se sperie și răsturnând coșul, vărsă toate oule spărgându-le mai mult de jumătate. Ea începu să plângă speriată“.

— „Ce mă fac eu? Oule sunt ale stăpânii și ea mă va bate, pentrucă le-am spart“.

— „Nu plânge, șopti Iisus,... strânge oule la loc în coș și toate se vor întregi“. Femeia le strânse. Pe câteva ouă căzuse picături din sângele ce curgea din palmele lui Iisus.

În adevăr nici unul din ouă nu mai era spart după ce le strânse.

Femeia le acoperi și mulțumind lui Iisus pentrucă, refăcându-i la loc oule, a scăpat-o de bătaia stăpânii, o porni la drum plină de întristare, pentrucă nu putuse scoate măcar cununa cea de spini de pe fruntea Celui, care suferea pe cruce.

Ajungând acasă mare îi fu mirarea, când desfăcând coșul, văzu că toate oule pe care picase sânge din palmele lui Iisus, se făcuse roșii peste tot. Merse atunci

și spuse stăpânii cum s'a întâmplat. Stăpâna, rea din fire, crezând că i-a schimbat oule, o luă la batae. Apoi, luând coșul, vroi să aleagă oule roșii de cele albe... când colo... ce să credeți? Oule toate erau roșii. Nu mai știa ce să creadă... Se uită și la femeia care-i adusesese coșul, se uită și la coșul cu ouă roșii.. și se întrebă dacă e trează sau nu visează.

— „E o minune stăpâna.. nu vezi că e minune ?

— „Taci, răspunse stăpâna--și ca să se încredințeze că e trează, alergă la cuibare. Dar și aci oule toate erau roșii...

Abia acum înțelese că femeia a avut dreptate, când i-a spus că e minune.

Vestea s'a răspândit iute și toți cei ce credeau în Iisus... în ziua aceea în care s'a vestit învierea, au făcut ouă roșii, în amintirea păcaturilor de sânge ce au curs din palmele Mântuitorului.

M. D., Slava-Cercheză

Triumful creștinismului

Păcătuiše strămoșii noștri Adam și Eva și cu alungarea lor din rai, Dumnezeu a hotărât ca de aici înainte omul cu sudoarea frunței să-și câștige existența, iar urmașilor lor li-au interzis de a mai vedea—măcar—vr'odată acel rai; așa că bietul om rămăsese sortit pieirei.

Părăsiți, bieții oameni apucase pe căi greșite și din această cauză, Dumnezeu i-a pedepsit cu potop, boli, războaie, etc. și la urmă fiindu-i milă lui Dumnezeu, de cei cari, aveau chipul Lui, li-au trimis pe proroci cari să le lumineze mintea și aducându-le aminte de Dumnezeu

din cer, să-i întoarcă la calea cea bună, dar sfatul era în zadar.

Așa se împetrise inima oamenilor în rele, încât Dumnezeu se gândea la un nou popol, ca să poată schimba fața lumii și atunci intervine fiul Său, Iisus Hristos, care rugă pe Dumnezeu să-L lase pe Dânsul și cu blândețe și iubire, va schimba lumea.

Pentru aceasta o trebuit să vină între noi și luând chip de om, să trăiască printre oamenii să lucreze cu dânșii și să-i învețe calea cea bună de urmat.

Unii dintre oameni L'au urmat și l-au ascultat învățăturile, văzând în El pe fiul lui Dumnezeu, prin minunile și faptele mari ce săvârșea, însă cei mai mulți nu numai că nu i-au ascultat învățăturile, dar L'au hulit, chinuit și apoi L'au și răstignit pe cruce, așa cum au făcut Evreii.

El știa — însă — că va păți toate acestea, pentru că acesta era prețul răscumpărării păcatului strămoșesc: Sângele lui Hristos vărsat pe cruce, dar răbda și'n iubirea Lui cea mare față de oameni — ruga pe Dumnezeu Să-i ierte că nu știu ce fac!..

Când și-a dat Duhul, s'a cutremurat pământul și s'au crăpat catapetesmele bisericilor, iar pe Evrei i-a apucat frica.

L'au îngropat și cu frică se gândiau la cele ce scriau în cărți, adică că a treia zi va învia.

Au pus străji să strejuiască mormântul și pentru o mai mare siguranță au pecetluit mormântul, dar minunea cea mare tot s'a săvârșit și a treia zi Hristos a înviat.

Aici este triumful creștinismului, asupra tuturor religiilor, aici se cunoaște adevărata credință. Din acea zi se creștinară păgânii cu zecele de mii, iar astăzi creș-

Nașmul este religiunea cea mai răspândită de pe toată pământul.

Dragi Școlari

Gândind la toate acestea, nu știu cum, dar gândul meu se dăce până acolo, la începuturile Neamului nostru românesc și parcă văd pe acel mucenici, care veac cu veac, și-au dat sângele pentru apărarea și mărirea acestei țări, urmărind—până în zilele noastre—acel mare ideal: Unirea tuturor Românilor, într'o Românie Mare și puternică.

Chinurile îndurate de înaintașii noștri, cari au luptat pentru făurirea acestei Românie Mari, le asemăn în mintea mea—cu chinurile Domnului Iisus Hristos pe cruce.

Jertfa lor a fost la fel de mare și mare a fost și opera înfăptuită de ei!... Iar noi cei cari am avut fericirea să vedem cu ochii—vlsul nostru de veacuri—apoi avem o mare datorie față de acești martiri ai noștri.

În sufletele noastre să se facă acea înviere a sufletelor lor și ascultând porunca lor, să căutăm să înviem în sufletele și în mintile noastre acel sentiment național, care să aibă la bază dragostea de patrie și de tot ce-i românesc.

Să nu uităm că ceea ce au făcut înaintașii noștri—cu armele—noi trebuie să întărim—înouăntu—cu brațele și sufletele noastre.

Cu brațele trebuie să lucrăm și să clădim pentru a face o Românie adevărat tare și bogată, iar cu sufletele noastre calde, să căutăm să topim și ceea ce este stavilă între toți conlocuitorii acestei țări și atunci când vom face și acea mare unire sufletească, apoi putem spune cu convingere Celui care a fost ales de Dumnezeu să izbândească și acest ideal, M. S. Regelui Carol al II-lea, urmașul Celui care a făcut întregirea României Mari, Regelui Ferdinand I:

Majestate, România a învlat!

După cum triumful creștinismului s'a dovedit prin învierea lui Hristos, tot așa și triumful românismului va fi desăvârșit prin învierea unității sufletești ce trebuie să stăpânească pe toți Românii.

Hristos a Inviat!

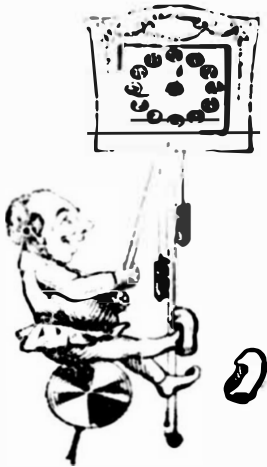
Dumitru Iordăchescu—Tulcea

Ceasornicul de Argint

— după Răureanu —

Era o zi frumoasă de primăvară. Bunica, cu furca în brâu, sta la soare, pe prispa din fața casei. În juru-i erau adunați toți nepoții spre a o asculta, căci tare frumos povestea bunica. Și fără prea multă rugămintă din partea lor, ea începu:

— „Ionel era în clasa II-a primară. Dar numai Dumnezeu știe cu câtă casnă își vedea el de carte, din cauză că era foarte sărac. Se pomenise pe lume fără să știe cine îi este mama și tatăl. Se acioiase pe lângă moara satului, al cărei stăpân, în schimbul micilor servicii ce i le făcea, îi da să mănânce și-l trimetea la școală. Noaptea dormea într'o cameră pe o scândură goală. Odată, aproape de ziuă, fu deșteptat de tic-tacul unui ceasornic. Deschise ochii mari de tot și întorcând privirea prin întunericul fumuriu al celor dintâi zori ce se furișau în odaie, văzu în zid, deasupra capului, un ceas de argint.

Cât ai clipi din ochi el fu în picioare. Se apropie încet de el, îl lua frumuseț din cui, îl suci, îl răsuci.... frumos ceas!

Imediat îi trecu prin minte ideea că ar putea să-l ia și să fugă cu el. Dar cugetul lui de copil cinstit, îl țintui locului și-i șoptea că nu trebuie să fure. Când ispita era mai mare și când văzu că e gata să intre în păcat, cu hotărâre puse înapoi în cui ceasul și furișându-se o șterse repede din odaie. Nici pe drum nu-l lăsă ispita în pace...

și mai gata, gata, să se întoarcă înapoi... dar Ionel avu puterea să se stăpânească și să-și vadă de cale.

Și mergea acum zgribulit, prin răcoarea dimineții, rătăcind fără să știe pe unde. Din cauza oboselii prea mari, somnul îl ajunse și se culcă în iarba umedă de pe marginea unui drum, ce ducea la pădure.

Încă nu ațipise bine, când fu trezit de niște glasuri puternice omenеști... Ce se întâmplase? Cățiva jandarmi târau după ei un om legat în lanțuri grele. Din văicărelile lui, cât și din cele auzite dela jandarmi, Ionel înțelese că era vorba de un hoț care fusese prins și care acum era dus la osândă.

Atunci el, imediat se ridică de jos tremurând... venindu-i în minte ceasornicul de argint — ispita — și se văzu par'că în lanțuri, târât pe drum de jandarmi...

Și fără să-și dea seama, tot în aceeași clipă fu cuprins de bucuria și mândria de-ași fi încercat sufletul, cu câteva ore înainte, ajungând la convingerea că cu adevărat era un om cinstit...

*Mai bine sărac și curat,
Decât prin hoție bogat.*

V. B.

Cea dintâi floare a primăverii

Prima floare a primăverii este ghiocelul. Încă nu s-a desbracă bine, pământul, de haina sa de zăpadă și plăpândul ghiocel, își scoate căpușorul său drăgălaș să mai vadă ce e pe lume. Și știți de ce ghiocelul este cea dintâi floare a primăverii?

Iată de ce: Se zice că Dumnezeu, s'a coborât odată pe pământ, să mai vadă florile și să le mai împlinească la fiecare câte o dorință.

Atunci fiecare floare își spusese dorința ei. Când ajunse la ghiocel, acesta îi spusese:

— „Doamne nu am decât o singură dorință, aceea, de a fi prima floare ce va vesti primăvara și când mă vor vedea oameni să uite pentru un timp necazurile vieții”.

— „Bine”, îi zise domnul „împlinească-se dorința ta”.

Și de atunci ghiocelul a rămas prima floare ce răsară după zăpadă și e alb, alb ca și zăpadă în urma căruia răsară.

Pintilie Chița cl. VI

Insemnătatea Dunării

în viața poporului român

Dunărea este un fluviu mare și izvoarește din M-ții Pădurea Neagră.

Mică la început par'că ar fi pârâiaș, din ce în ce își lărgește albia și trecând prin șapte țări, dintre care mai mult prin țara noastră, se varsă prin trei guri, în Marea Neagră. În vechime i se zicea de către Romani, strămoșii noștri, Danubiul.

În viața țării noastre, Dunărea are o mare importanță. Pe dânsa, cu vapoarele, bogățiile țării noastre se duc peste mări și peste oceane și tot pe dânsa se aduc în țară mărfurile ce nu se fabrică la noi. Ea udă sudul țării noastre prin părțile unde seceta ar hânlui și tot ea alimentează cu apă și pește bălțile țării noastre, atât de vestite în pește, care aduc un așa de mare câștig țării.

D'apoi frumusețile naturale ale Dunării și cu păsările cele multe din deltă! Ce alt fluviu îl mai întrece? De acea este vizitată de mulți străini, care odată ce văd locurile acestea de pe lângă Dunăre, în țara noastră, le îndrăgesc și dela ei a rămas—chiar—zicătoarea:

«Cine bea apă din Dunăre, nu mai pleacă în țara lui».

Mari sunt frumusețele și binefacerile ce Dunărea le aduce țării noastre; încât putem zice cu drept cuvânt, că între multele daruri cu care Dumnezeu a binecuvântat țara noastră, apoi unul dintre cele mai mari este și acesta că Dunărea trece pela noi!

Eu în dragostea mea de țară și ca mulțumiri ce trebuie să-i aduc lui Dumnezeu pentru toate aceste bunuri și frumuseți cu care ne-a înzestrat țara noastră, zic: Mulțumesc Doamne pentru toate aceste binefaceri, dar dă-ne și de aici înainte puteri de muncă, lărie și minte ca să putem să păzim și să păstrăm cu sfințenie ceea ce Tu ne-ai dat din belșug.

Elena D. Iordachescu cl. I liceu Tulcea

Frânturi de primăvară

*Iarba crește prin dumbrave
Cresc și sufletele noastre :
Aburi din pământ se 'nalță
Din-spre bolțile albastre.*

*Un copil cu sacu 'n spate
Urcă 'ncet lângă-o bătrână
Sus pe deal—el lasă sacul—
Ea îl mângâie c'o mână !*

*Ce i-o fi mai spus bătrâna
Numai el doar poate știe..
Căci s'a întors voios la vale
Chiudnd a haiducie...*

*Codrul i-a răspuns pe dată
Prin flăcării de la stână
Ce veneau s'adape turma
Chiar în vale la fântână.*

*Crește iarba prin dumbrave,
Crește primăvara 'n țară.
Creștem noi—copii—cu toții
Căci... totul crește 'n primăvară !*

**M. Belu Demetriad
Slava Cercheză**

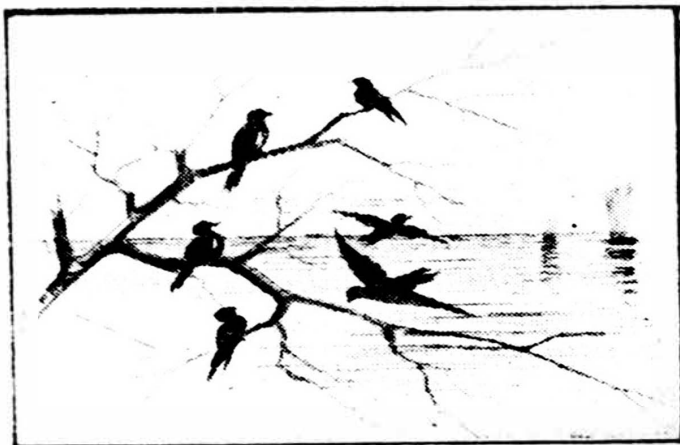

Ce bucurie simțim că vine primăvara.

Primăvara e bucuria copiilor, pentru că primăvara înfloresc ghiociei. Ei scot capul din pământ pornind iar viața nouă.

Eri am plecat cu două fete la câmp, să culegem ghiociei, dar ghiociei încă n'au răsărit. Am dat pământul la oparte și am zărit ceva alb, am crezut că e o rămășiță de zăpadă, dar spre bucuria noastră erau ghiociei pe care ne-a fost milă să-i rupem.

Ne-am dus acasă și am spus părinților că a sosit primăvara. Peste o săptămână va înflori cașii și cireșii. Păsărelele se vor întoarce din țările străine, în țara noastră, pentru că aici au văzut lumina zilelor și aici câmpiile sunt bogate.

Primăvara a sosit și odată cu sosirea ei, oamenii au început să are câmpul. Am eșit și noi la arat. Păsările sbor și cântă, miei sburdă pe câmpic. Primăvara sosind, a reînviat toată natura, mărindu-ne bucuria noastră.

eleva Brânza Ana cl. IV-a pr.—Chilia-Veche

Ouă de Paști

*De Paști, copil cu ochiul clar,
Trei ouă, iată-ți dau în dar;*

*Intâiul este de culoare
ALBASTRU — floare de cicoare —
Albastru blând de farmec plin
Al viselor sub cer senin.*

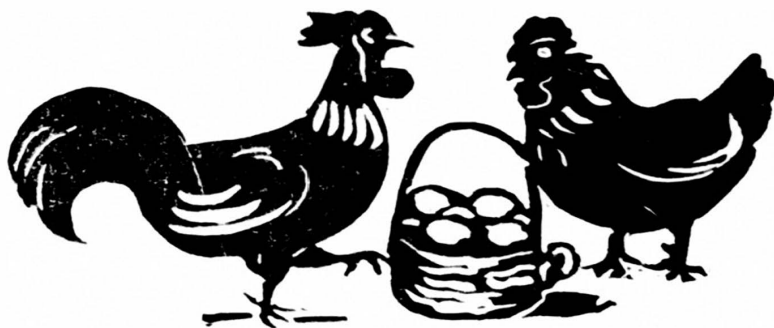
*Al doilea-i GALBEN ca o rază
Din soarele ce scânteiază
Și crește grâul pân'la brâu,—
O! blondul spicelor de grâu!*

*Al treilea-i ROȘU. El răsfrânge
Culoarea nobilului sânge
Ce a curs în lupte pentru țară
Când dușmanii ne-amenițară.*

*Pe-albastru-am scris: „Victorie“!
Pe galben scris-am: „Glorie“!
Pe oul roșu: „Vitejia“!
Și pe lustrele: „România“!*

*De Paști, copil cu ochiul clar,
Trei ouă, iată-ți dau în dar.*

C. Z. Buzdugan

Hăplișor la fotograf

Ce mi-a venit să mai caut prin niște reviste. Am găsit mai multe povești, dar nu mi-au plăcut. Printre ele am găsit următoarea poveste:

„Hăplișor la fotograf”. Hăplișor se duse la fotograf să se fotografieze cu hainele noi de marinar.— »Uită-te în acel loc, îi zice fotograf, arătându-i obiectivul, c'o să iasă o păsărică. După aceea se băgă sub pânza neagră dela aparat.

— »Ah! Ce bine, se

gândi Hăplișor, tocmai am la mine praștia și pietricelele. O să încerc să omor pasărea care o să iasă din cutie. Când fotograful numără trei, Hăplișor ochii și trase în obiectiv. Hăplișor plecă speriat, spunând părinților că fotograful nu vrea să-l fotografieze.

Vine Haplea bătrânul.

— »Ce e aceea? De ce nu fotografiezi pe Hăplișor?»

— »Cine sunteți Dumnezeuastră?»

— »Eu mă trag din familia Haplea, băiatul se trage din familia Hăplișor, iar soția mea din familia Haplița.»

Fotograful începu să râdă zicându-le:

— »V'a tunat și v'a adunat!»

Teodor Polixenia cl. VI-a

INVIEREA

*Și azi aud acelaș clopot
Ca'n anii cei trecuți,— în urmă,
Cu acelaș ritm, cu acelaș dangăt—
El chiamă Dumnezeasca turmă.*

*Bang! se-aude 'n cet ecoul
Și apoi se perde'n neagra noapte
Și 'n cet susură și izvorul
Vorbind cu luna, blânde șoapte:*

*Totul pare 'n amorțire
Cuprinși, par'că, de-un fior rece,
Și tot mai mult se 'nfiorează
Pe ceas și pe minut ce trece...*

*Nici un pas de om pe stradă,
Și nici un sgomot prin văzduh
Doar liliceii prin ogradă
Cu fâlfăitul lor de puf....*

*Și odată s'a făcut lumină,
Iar întunericul s'a 'nprăștiat
Și-un glas, în semn de biruință,
A strigat: „Christos a Inviat”!*

*Și i atâta bucurie peste zare
Și'n crâng și'n văi e atâta de frumos
Căci totul s'a mbrăcat de sărbătoare
Cântând: „Adevărat a inviat Christos”!..*

*Și-acum mă 'ntorc în anii cei din urmă
Când cântau în zori de zi cocoșii,
Credeam că paștele vine să ne aducă,
Haine, cozonaci și ouă roșii...*

*Și era o noapte tot așa de negră
Ca acum, când striga clopotu în glas viu
Și iarăș Bang!.. se aude 'n depărtare
Apoi se perde'n cerul cenușiu...*

Dumitru Simion cl. III-a G. I. U. T.

Planul simigiului

Astăzi, mama mi-a spus că degeaba m'a dat la școală, că n'am citit nici o carte să audă și dânsa.

Auzind astfel de cuvinte, m'am hotărât să-i citesc despre: Planul Simigiului.

Se spune că un simigiu s'a dus într'un sat, cu covrigi de vânzare. Fiindcă oamenii nu aveau bani, el luă ouă de la săteni, în schimbul covrigilor. După ce a vândut covrigii și-a pus coșul cu ouă în cap și a plecat la oraș. Când se întorcea acasă, simigiul își făcea planul cum să se îmbogățească cu acele ouă. El î-și zise :

» Am 500 de ouă proaspete. Dacă le voi pune la cloști, voi avea 500 găini, cari îmi vor da 500 de ouă pe zi. Vândând ouale, voi lua o mulțime de bani. Apoi 500 găini îmi vor da clocind cel puțin 20 de pui fiecare.

In curând voi ajunge foarte bogat.

Cinci sute de cloști îmi dau :

O sută de sute 'n cap!

De bucurie, simigiul uită că e încărcat.

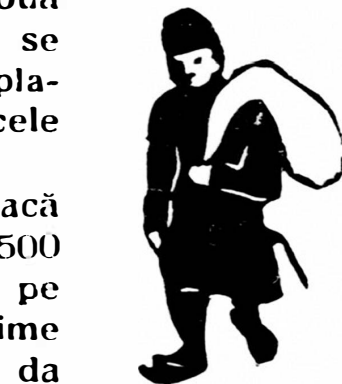
Și sărind ca și un țap,

Dește coșul peste cap ;

Ouăle pe jos turti,

Și planul nu izbuti.

Unde nu-i cap, vai de picioare !

Nicoară Mela cl. VI-a

Sosirea Sf. sărbători ale Paștelui

Cu câtă nerăbdare așteptăm sărbătorile Paștelui!

Paștile ne aduce atâtea bucurii, că nu le putem descrie pe toate aici. La Paști, este mare veselie.

Paștile cade în cel mai frumos anotimp, care este primăvara. Cu o săptămână înainte de Paști, sunt suferințele Domnului. Și de atunci încep să se țină la biserică denii. Oamenii, cu credință în Dumnezeu, se duc la biserică și ascultă sfânta Liturghie. De Paști reînvie toată natura. În ajunul Paștelui, mama noastră vopsește ouă roșii și face cozonac. Copiii miloși se duc și împart daruri pe la copiii săraci.

Ce bucurii ne aduce Paștele când știm că: și cei săraci, ajutați de cei avuți, pot aștepta și ei cu mulțumire Sf. Inviere.

Atunci putem spune din tot sufletul cu toții:

Hristos a Inviat!

Aurora Iacobeles cl. III-a pr. I.—Tulcea

De ce trebuie să ne iubim noi mama.

Mama noastră, este cea mai scumpă ființă ce avem noi pe pământ. Noi pe mama trebuie s'o respectăm. Mama noastră ne dă educație frumoasă și ne învață cum să respectăm pe oamenii nevoiași. Noi când suntem bolnave, mama noastră stă lângă noi și ne veghează, se roagă lui Dumnezeu să ne facem bine.

Mama noastră dorește pentru noi tot binele.

Mamele sărace, muncesc și se sacrifică pentru copiii lor. Mama ne învață multe lucruri bune, cu care ne conducem în viață. Mama noastră, pentru noi, este un portret sfânt și este sfântă ca o icoană. De aceea, trebuie s'o iubim și s'o respectăm în viața noastră.

Gălațeanu Lizi cl. III-a

Sărbătoarea Primăverii

*După ce zăpada albă
S'a topit muind pământul
A adus din cer un înger,
Veste de la Domnul Sfântul:*

*„Totu 'n lume să 'nvieze
„Arborii să înflorească
„Iară găzele adormite....
„Din somn să se trezească“.*

*.....Zarzării din fața casei
De flori s'au albit
Liliecii din grădină
Au înmugurit.*

*O albină desmorțită,
Bâzâe din aripioare
Pe un stuf din streăș'na casei
Incălzindu-se la soare.*

*Un mieluț cu blana albă
Ce-a rămas puțin în urmă
Zbieră și se necăjește
Să s'apropie de turmă.*

*Tata curăță de-omidă
Pomii din grădină,
Mama văruește casa
Ajutată de-o vecină.*

*Iară copilași' așteaptă
Toți cu mare bucurie
Și'n bordeie, și'n palate,
Paștele să vie.*

1. ANTACHE—Lascăr

Cu ce bucurie așteptăm primăvara

Primăvara este bucuria copiilor. Cei dintâi cari își scot capul din pământ, sunt ghiociei, albi cași zapada, de care abia a scăpat câmpul. Ei sunt întâii soli ai primăverii. Ei ne vestesc primăvara, iar de sus, din văzduh, ne-o vestesc berzele. Ele se întorc la noi mai de timpuriu decât toate păsările care s'au dus în țările calde. Broaștele și șerpii ies din pământ și umplu bălțile. Pe câmpul verde, se vor juca micii. Vor infrunzi și pădurile; iar plugarii vor începe să are.

Muți pomi vor inflori. Mierlele vor fluera; noaptea va cânta privighetoarea; iar cucul își va striga numele.

Toată ziua vor cânta păsările în crâng. Pretutindeni le vei vedea sburând cu paie în cioc, ca să-și facă cuibul moale și cald. Prin Aprilie, vor sosi și rândunelele. Prin aer, vor sbura fluturii și gândaceii de tot neamul; iar musculițele se vor juca în soare. Furnicile harnice vor avea toată ziua de lucru, iar albinele vor umple grădinele. Ce de bucurie și ce de frumusețe dă Dumnezeu pe pământ primăvara!

Grămoiu Alexandra cl. IV-a—Chilia Veche

Delta Dunării

Ce frumoasă este delta Dunării!

Dunărea, la vărsare în Mare, cuprinde între cele trei brațe: Chilia, Sulina și Sf. Gheorghe, un loc măștinuos. În acel linut, se găsește orașelul Chilia, care pe vremea lui Ștefan cel Mare a fost cetate puternică.

La vărsarea brațului Chilia în Mare, se găsește orașelul Vâlcov, locuit de mulți pescari, care prind pește în Dunăre și locurile din apropiere.

La Chilia, se găsesc niște dealuri de nisip, pentru a se feri satele de înec. Nu departe, de acest sal, se găsesc livezi întinse cu gutui.

Și orașul Tulcea este așezat pe malul drept al Dunării. Brațul Sulina a fost canalizat pentru a pluti pe el vapoarele cari vin și ies la Mare. Ce tare aș dori să mergem și noi în Deltă!

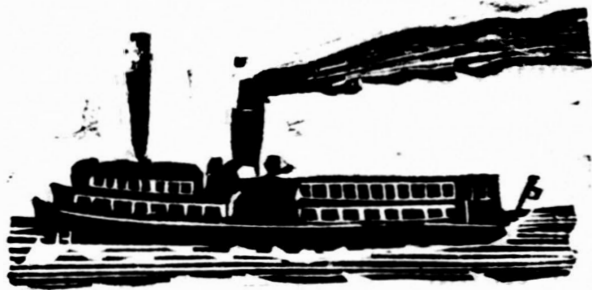
Vlad I. Elena cl. III-a No. 1 f.--Tulcea

Dunărea

Dunărea isvorăște din munții Pădurea Neagră din Germania. Curge cate lungă și udă multe țări. Apa ei frumoasă, albastră, e iubită de toată lumea fiind și mure isvor de bogăție. Se varsă în Marea Neagră prin trei brațe, formând o deltă bogată în pășuni, păsări și pește. Lumea face plimbări cu barca sau cu vaporul...

Pentru noi Dobrogeenii, e singura cale de comunicație, care se face cu vapoarele. În toate sărbătorile, lumea trece cu barca peste Dunăre, loc de recreație. Odată am mers cu familia mea peste Dunăre la bostană. Acolo ne aștepta verișorul nostru. Cum ne-am dat jos din barcă, ne-am dus la colibă, am luat plasa și

ne-am apucat de prins pește, pe care aproape viu l-a făcut boș și saramură. Ne-am culcat puțin și când ne-am sculat, am făcut bac. Tata, mai spre seară, a prins raci. Am petrecut foarte bine în Duminica aceea și, poate rămâneam legat de Dunăre—sufletește—toată viața mea, dacă peste câteva zile nu mi se întâmpla o mare nenorocire! Aveam o soră care lucra la cărămidărie. Într-o zi s'a dus cu mai multe lucrătoare să facă baie în Dunăre. La malul Dunării erau mai multe bărci mari și ele s'au hotărât să facă baie în bărci. Sora mea a vrut să se clătească în apă. S'a dat din barcă jos, ținându-se cu mâinele de marginea bărcii. Dar tocmai atunci trecea pe acolo un vapor și cum sora mea se ținea cu mâinele de barcă, nu știu de ce, din cauza valurilor prea mari, ori a curentului, ea nu sa mai putut arunca în barcă și și-a dat drumul de mâini, căzând în apa mare și fără fund. Apa a mai aruncat-o de două-trei ori la suprafață, apoi nu s'a mai văzut.

Acolo s'a adunat lume multă, dar nimeni n'a avut curajul sau bunătatea de a o scăpa...

Vai! Ce durere pe biata mamă! Par'că cu groază îmi amintesc și acum de țipetele și lacrimile mamei. Ce folos că peste trei-patru zile au adus-o, dar nu mai era sora mea cea veselă, ci un trup mort și plin de apă.

De atunci, mă duc cu mare frică la Dunăre, căci apa ei tot o mai iubesc, fiindcă mă răcorește de multe, de foarte multe ori—vara.

Cu toții să fim cu mare grijă, când ne scăldăm, căci Dunărea răpește multe vieți.

Teodorov Ioan cl. V-a pr.—Tulcea

Cum trebuie să ne iubim Patria

Cel mai scump odor este Patria mea, căci aci am crescut și voiu crește încă.

Patria trebuie apărată cu drag, căci ea e lăsată și păstrată de strămoșii noștrii, care au luptat apărând-o.

Noi deci suntem datori, ca s'o apărăm, ca să nu cădem în robie supuși de dușmanii noștrii, care ne pândesc la hotare, cum pânđește pisica șoaricele când vrea să-l prindă. Noi mai trebuie să muncim cu drag ca să nu fim mai săraci, decât vecinii noștrii. Deci să muncim cu tot sporul, ca să ne îmbogățim Patria.

Noi trebuie să ne laudăm, căci am trecut prin atâtea necazuri, fiindcă tot noi am eșit biruitori.

Dela strămoșii noștrii avem pământul nostru, care e atât de frumos și bogat ca un bulgar de aur.

Frumoșii noștrii munți, care sunt o cetate care închide înăuntru o frumusețe. Pe urma sunt brazii cei verzi. Câmpiile și dealurile cele mari, pe care cresc cerealele și livezile cele bune.

Deci noi trebuie s'o apărăm cu drag și să-i mulțumim, Celui de sus că ne-a dat o țară, atât de frumoasă și bogată.

Issler Artur cl. IV-a No. 3 b. Tulcea

„Tinerimea Română“

Secția Tulcea

În ziua de 17 Aprilie c. s'a ținut în orașul Tulcea, în localul Liceului de băieți, un concurs organizat de Soc. „Tinerimea Română“ pentru elevii dela șc. primare.

Toți acei cari au reușit la acest concurs urmează ca să se prezinte și la București, la concursul ce se va ține pe întreaga țară.

S'au prezentat la concurs elevii arătați mai jos:

Popescu Adrian din cl. IV dela nr. 1 băieți din Tulcea

Stoicescu Ștefan

Mucenica Ion

Iacobini Adrian

Niculescu Dumitru

Gheorghiu Paul

Dumitrescu Gh.

Gâlcă Grigore

Pânzaru Ștefan

Mihu Octavian

Pamfil Virgil

Țonciu Stelian

Arnăutu Constantin

Cuculas Grigore

Dumitrov Boris

Morof Gheorghe

Duran Vasile

Lungu Romeo

Gălățeanu Nicu din cl. IV dela nr. 2 băieți din Tulcea

Hagi Dumitru

Stănescu Nicolae

m

e

d

i

Muha S. Ion din cl. IV dela nr. 3 băeți din Tulcea
Someș Constantin
Roman Gr. Petru
Isler W. Artur
Chiselef Evanghele
Dogaru Narcis din cl. IV dela nr. 4 băeți din Tulcea
Tiron Ionel
Flehtermaher Crist.
Bârcaru Dumitru
Bârcaru Tanase
Vasilescu Elena din cl. IV dela nr. 1 fete din Tulcea
Băețică Ana din cl. IV dela nr. 3 fete din Tulcea
Sburlea Georgeta
Petrișor Zamfira
Apetroae Anișoară din cl. IV dela nr. 4 fete din Tulcea
Radu Madlena
Chircorian Julieta
Antoniu Zidia
Ciolacu Iordana
Bogaciev Maria
Ene Z. Toader din Domnița Maria
Mocanu I. Al-dra
Chirocu Catina din Luncavița
Coșniță Petru
Malcea Grigore
Spiru Traian
Mitu Constantin
Bold Emil
Radu Elena din Chilia Veche
Grămoiu Alexandra
Dragnea Marin din Zebil
Mârza Vasile

Caraenache Iacob din Agighiol
Panait P. Iordan
Cârpăveche Vasile
Stoian Radu din Nalbant

Au obținut premiul I elevii :

Stănescu Nicolae, Muha S. Ion, Roman Gr. Petre
și Coșnița Petre.

Premiul II:

Mucenica Ion, Someș Constantin, Mitiu Constantin,
Bogaciev Maria și Mârza Vasile.

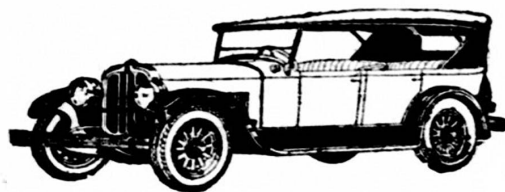
Premiul III:

Popescu Adrian, Radu Madlena, Tiron Ionel, Barcaru
Tănase, Bold Emil, Vatășescu Elena, Caraenache E.
Iacob, Chircoian Julieta și Hagi Dumitru.

Mențiune :

Stoicescu Ștefan, Iacobini Adrian, Gâlcă Grigore,
Mihu Octavian, Apetroae Anișoara, Isler W. Artur,
Grămoiu Alexandra și Petrișor Zamfira.

Le urăm, la toți aceștia, să aibă aceeași reușită și
și la concursul de la București.

Pagina Strejerilor

Cuibul Strejerilor Vrednici

din revista „Cuibul nostru”
de D-l Teofil Gh. Sidorovici
Comandantul Străjii Țării

De mult, pe când eram și eu copil ca voi, mă uitam adesea ceasuri întregi, sub streșina casei, unde, în zilele calde de primăvară, șase cioculețe deschise așteptau să vie rândunica ca hrana mult dorită.

Îi urmăream cu nerăbdare să-i văd creșuți, acoperiți cu fulgișori de un albastru închis și-i vedeam câteodată privindu-mă de sus, cu ochișorii lor ca două mărgelușe negre. Îmi plăcea nespus de mult cumințenia lor și nu voi uita niciodată acea gângurire cu care așteptau rază de lumină, care abea pe la prânz venea sub streșină.

Treceau astfel săptămâni și deodată mă pomeneam cu ei înșirați la soare sus pe creasta casei. Învățau să sboare privind la mânia lor care se arunca deschizând arptile în gol și după ce făcea câte un scurt înconjur, venea din nou lângă ei. Parcă le-ar fi spus: Așa să faceți și voi. Viața pușorilor din cuibul rândunicilor, îmi vine tot deuna în minte când văd cuiburile de străjeri voioși, gata să-și dovedească vrednicia și așteptând hrana atâtor învățături folositoare dela comandantul lor.

Fiecare din voi să fiți în „Cuibul de străjeri vrednici” tot atâtea luminițe de cumințenie și ascultare.

Să iubiți soarele care ne dă viață, să iubiți pajiștea înverzită pe care alergați, să iubiți pe mai marii voștri dela care primiți indemnuri bune, să iubiți curățenia, să vă ajutați între voi, să vă îndepliniți datorile către Țară și Rege, să iubiți pe Dumnezeu.

Culbul vostru să ște cel dintâi la toate ! Iată celace trebuie să doriți, Iată spre celace trebuie să năzuți.

De sus, din strălucirea palatului regal, vă privește ochiul neadormit al Marelui străjer și al vlăstarului Iubit, Măria Sa Marele Vocevod Mihai, care, străjer ca și voi, se pregătește pentru viața cea nouă.

Sănătate, Iubiți străjери și înainte, pe drumul cel bun !

CHEMARE

de M. Ștefănescu

*Veniți copii cu mic cu mare,
Veniți că vremurile cer :
Veniți cu toți din orice zare,
La glasul Marelui Străjer.*

*Și primăvara vieții voastre,
Acestei țări o închinați
Ca să urziți o viață nouă
In jurul mândrilor Carpați !*

*Reînviați din nou trecutul,
Prin munți, prin codri și pe plaiu,
Și făuriți salange mândre,
Străjeri lui Carol și Mihai !*

*Din Putna, Turda, Voevozii,
O viață nouă azi vă cer ;
Vă chiamă astăzi toți străbunii
Și glasul Marelui Străjer.*

Slavă Măriei Sale, Marelui Voevod de Alba-Iulia.

*Slăvit să-ți fie drumul pe calea biruinței,
Căci Tu ne porți speranța, Mărite Voevod.
In jurul Tău lumina din flacăra credinței,
O așteptăm cu toții, supusul Tău norod.*

*Ești trup din trupul nostru, ești glia strămoșească,
Speranță unei ginte, al unui brav popor,
Sămânța de virtute, svârlită pe ogor.
Și-ți strigă toți ce aicea din vremuri sunt stăpâni :*

*Ești Fat Frumos din basme, ești doina românească
din suflete străjere,, de-adevărați Români,
Frenetic Te aclamă întregul Tău norod
Să ne trăești cu jală, Mările Voevod.*

de Căpit. A. Pascall

Rugăm pe colaboratorii noștri să ne trimeată toate articolele, cel mai târziu până la 5 ale fiecărei luni, pentru ca și noi să avem timpul necesar să putem tipări revista până la 15 ale lunii.

O faptă străjerească.

Domnul Comandant ne-a spus într'o zi: O femeie săracă a născut o fetiță, dacă vreți să o botezăm noi. Cu toții am primit. Ne-a spus să aducem câte 2-3 lei, sau câte ceva de îmbrăcăminte. În ziua de 24 Martie ne-am dus la casa unde era copila. Am luat'o și am plecat s'o botezăm. Dar neavând biserică în sat, ne-am dus la biserică din satul vecin (Sarinasul). Acolo când am ajuns, am intrat frumos în sală. Preotul a citit rugăciunile dela începutul botezului, la care am răspuns cu toți. Pe urmă am mers în biserică unde s'a botezat fetița „Florică”.

Când am venit înapoi am dat pe Florica mamei sale, care s'a bucurat foarte mult. Tot atunci noi am promis că vom avea grijă de fetița până se va face mare.

*1oader A. Veta Cl. IV
Caraibil*

Ce iubim mai mult.

Eu ca străjer iubesc mai mult țara, neamul, limba și legea. Cu câtă însuflețire aștept să cresc mare, să stau de strajă la granița care cuprinde România Mare, lăsată de străbunii noștri, sub comanda regelui nostru Carol II. Fiecare Român, sau mai bine zis fiecare stră-

jer, trebuie să iubească țara în care s'a născut.

Numai acel copil este bun străjer care se gândește numai la fapte bune. Cum iubesc eu pe mama, pe tată, pe frați și surori, așa iubesc eu patria, neamul, limba și legea. În totdeauna am să stau treaz să văd ce se petrece bun și rău în țara mea, în care m'am născut. Zi și noapte am să muncesc pentru țara mea iubită. Ce țară are grai mai dulce decât noi? Ce țară are obiceiuri mai curate decât noi? Ce țară are basme mai frumoase decât noi?

Multe veacuri a trecut de atunci când s'a întemeiat țara noastră. Câți străbuni de-ai noștri au murit în

războaie udând cu sângele lor țara noastră! Când mi-aduc aminte de ei, îmi vine să plâng de durere. Cum s'au jertfit străgunii noștri pentru apărarea țării, așa am să mă jertfesc și eu la nevoie.

Cât mă vedeți așa de mic, eu tot am în suflet

dragostea de țară. Zi și noapte mă frământ cu gândul cum aş putea mai bine să-mi fac datoria către țară.

In totdeauna am să stau stâncă la hotarul întregii!

Muha Ion cl. IV nr. 3 b. Tulcea

Fapte Străjerești

Străjerii stolului șc. prim. Caraibil, au bolezat un copil sărac. Tot cu această ocazie s'au legat a-l ajuta și întreține până când va putea să-și câștige singur existența.

* * *

Elevii străjeri din centuria I, din stolul șc. prim. No. 1 b. Tulcea, de sub comanda d-lui V. Belu, în urma apelului ce li s'a făcut, au contribuit cu toții pentru a strânge suma cu care s'a putut plăti masa elevilor străjeri din com. Luncavița, veniți la Tulcea, la concursul ținut de «Tinerimea Română». Găzduirea li s'au dat în mod mod gratuit, de către d-l comandant al stolului G. I. T.

Tip. «Curierul Tulcei» — Tulcea

Care dintre voi vrea să deslege jocurile de mai jos ?

JOC IN TRIUNGHIU

- = Ce ești Tu ?
- = Verb
- = Inapocrea unui obiect
- = Exces
- = Cum își începe străjerul legământul
- .. = Pronume plural
- . = Consoană

Jocuri cu bețișoare de chibrituri Nr. 1

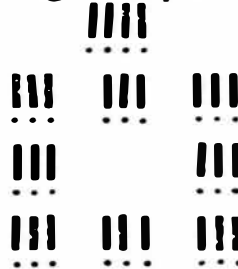
Figura inițială

Explicațiuni. Fie pătratul din figura inițială, format din alte nouă pătrățele mai mici, alcătuite din bețișoare de chibrit. Să se ia la o parte opt bețișoa-

re în așa fel ca să ne rămână două pătrate, indiferent mărimea și locul unde se vor găsi -- jocul se rezolvă pe două căi.

Aceste bețișoare sunt folosite în joc. Figura inițială

le în cele patru laturi după cuviință și în așa fel ca Nr. bețișoarelor să fie tot 9.

Explicațiuni. Figura inițială, lateral, Nr. bețișoarelor e 9. Să se adauge încă patru bețișoare în așa fel ca Nr. bețișoarelor tot lateral, să fie tot 9, fără a se așeza în mijloc sau în altă parte. Jucătorul are voie să deplaze bețișoare-

Inv. Gh. P. Sandu, Ardeal—Tulcea

Șaradă Nr 3

- Prima parte-i substantiv
- Iar a doua-i adjectiv
- Ambele de le unești
- Numele de popor vechi descoperit găsești

Isler W. Artur cl. IV Nr. 3 b.

O vorbă bună pentru fiecare:

1) Elevelor : M. O. și A. T. dela Caraibil. Am primit compunerile ce mi le-ați trimis, care deși sunt destul de bine concepute, totuși din cauză că s'au mai publicat și altele cu acest subiect nu le-am putut publica și pe acestea.

2) *Eleva E. B.—Chilia-Vechi.* Compunerea colegei tale, fiind mai bună concepută, a avut norocul să se publice numai a ei. Dacă vei mai încerca sunt sigur că ne vei trimite și tu ceva mai bun.

3) Elevelor : C. V., P. S. din Tulcea. Dragele mele și vouă va dau acelaș răspuns ce l-am dat și pe care vă rog să-l citiți la Nr. 2.

HAZURI

Prudența e mama siguranței.

—*De ce ți-e frică de câine, măi băete? (Trebue să știți că acesta nu era străjer). Tu nu știi că un câine care latră nu mușcă? Eu știu tăticulue. Dar mă întreb dacă știe aceasta și câinele?!*

«Urdă» și „Brânză” la telefon.

Odată, Urdă vroia să cheme pe un prieten al său, ce locuia în alt oraș, la telefon să-i comunice ceva. La telefon, în orașul vecin, era la acea dată un oarecare Brânză.

—«Allo, allo?»

—„Allo”!

—„Cine-i acolo”?

—„Aici Brânză”!

—«Dar acolo?»

—„Aici e Urdă»!

Hai noroc, frate Urdă, dar tata Lapte nu-i cumva pe aci?»